
Praca Miejskiej Rady Narodowej w Pruszkowie w latach 1978-1984.

Przegląd Pruszkowski nr 2, 11-21

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PRACA MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W PRUSZKOWIE W LATACH 1978—1984

Miejska Rada Narodowa w okresie minionej kadencji odbyła 24 Sesje. Poza corocznym ustawowym uchwalaniem planu społeczno-gospodarczego i budżetu, czy też oceną jego realizacji (tematyce tej poświęcono 13 Sesji), pod obrady Sesji wnoszone były zagadnienia o znaczeniu decydującym nie tylko dla aktualnych potrzeb mieszkańców, lecz również stanowiące podstawy do dalszego rozwoju miasta i tak:

- 1) W każdym roku oceniano stopień realizacji planu budownictwa mieszkaniowego i towarzyszącego oraz wytyczano kierunki działania w tym zakresie do roku 1990.
- 2) Oceniano dwukrotnie realizację programu czynów społecznych.
- 3) W 1981 roku przyjęto program ucieplnienia miasta w latach 1981—1985.
- 4) Przyjęto informację o stanie oświaty w Pruszkowie, w wyniku której opracowany został raport o stanie oświaty w Pruszkowie.
- 5) Na 3 Sesjach Rady opiniowany był plan zagospodarowania przestrzennego miasta, do którego wprowadzano wiele zmian.
- 6) Oceniano stopień realizacji programu rozwoju kultury, który uchwalony był na lata 1976—1980 (Sesja w roku 1980).
- 7) Przyjęto informację o stanie służby zdrowia oraz wytyczono kierunki działania w tym zakresie do roku 1985.
- 8) Oceniano realizację Uchwały MRN w Pruszkowie z 1977 roku w sprawie ładu, bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenie miasta.
- 9) Oceniano przebieg realizacji Uchwały MRN w sprawie poprawy rekreacji i wypoczynku mieszkańców miasta.
- 10) W każdym roku dokonywano oceny realizacji postulatów zgłaszanych podczas kampanii wyborczej do Miejskiej Rady Narodowej i samorządu mieszkańców.

Jako zasadę na Sesji MRN stosowano składanie przez Przewodniczącego MRN i Prezydenta Miasta informacji o działalności Prezydium MRN i Urzędu Miejskiego w okresie między Sesjami.

Ogółem na Sesjach MRN podjęto 21 uchwał problemowych i 50 formalnych, które dotyczyły między innymi zmian w Terenowej Komisji Odwoławczej d/s Pracy, zmian w składzie Rady, ustalenia stawek czynszowych za lokale użytkowe, rozdysponowania nadwyżek budżetowych itp.

Sesje Miejskiej Rady Narodowej odbywały się systematycznie, w o-
parciu o roczne plany pracy.

Frekwencja radnych na Sesjach kształtowała się w granicach 75—95
procent.

Stan radnych na początku kadencji tj. w 1978 r. — 80

Stan radnych za koniec kadencji tj. 23.03.1984 r. — 72

Zmniejszenie nastąpiło na skutek złożenia rezygnacji przez 5 radnych,
oraz śmierci 3 radnych.

Radni wg przynależności do organizacji politycznych:

członkowie PZPR — 38

członkowie SD — 8

członkowie ZSL — 6

bezpартyjni — 20

Radni pod względem wieku:

30—40 lat — 7 radnych

41—50 lat — 14 radnych

51—60 lat — 32 radnych

61—70 lat — 14 radnych

71—80 lat — 4 radnych

ponad 80 lat — 1 radny

Radni pod względem wykształcenia:

wykształcenie wyższe — 29 radnych

wykształcenie średnie ogólne — 22 radnych

wykształcenie średnie zawodowe — 13 radnych

wykształcenie podstawowe — 8 radnych

Radni pod względem zawodu:

inżynierowie — 9 radnych

technicy — 17 radnych

ekonomiści — 9 radnych

prawnicy — 7 radnych

nauczyciele — 5 radnych

lekarze — 2 radnych

inne zawody — 29 radnych

Na Sesjach MRN radni oraz przedstawiciele samorządu mieszkańców
wnieśli 84 interpelacje, z czego 54 załatwiono pozytywnie, 8 negatywnie,
natomiast 22 przesłano do załatwienia innym jednostkom nie podporząd-
kowanym Miejskiej Radzie Narodowej.

Zgłoszone interpelacje dotyczyły przede wszystkim zagadnień gospo-
darki komunalnej i mieszkaniowej (czystość, estetyka miasta, oświetle-
nie ulic, budowa chodników) oraz handlu.

Sposób załatwiania interpelacji omawiany był corocznie na posiedzeniach Prezydium MRN.

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Pruszkowie pracowało w 8 osobowym składzie:

Przewodniczący

FRANCISZEK SŁIWIŃSKI

Z-ca Przewodniczącego

JERZY MATECKI

Z-ca Przewodniczącego

STANISŁAW PIEŚCIK

członkowie:

HENRYK KUCHARSKI

LECH PAPRZYCKI

STEFANIA STUDZIŃSKA

ADELA RYDEL

JANUSZ GRUNDWALD

W okresie kadencji MRN, odbyło się 67 posiedzeń Prezydium MRN, na których omówiono około 210 tematów. Oznacza to, że zajmowano się całością życia społeczno-gospodarczego w mieście, rozpatrywano również zagadnienia związane z przygotowaniem Sesji, koordynacją pracy Rady, Komisji oraz kontrolą podejmowanych uchwał i wniosków. Do najważniejszych zagadnień, które omawiano na posiedzeniach Prezydium należały:

- budownictwo mieszkaniowe i towarzyszące,
- problemy służby zdrowia i oświaty,
- zabezpieczenie ciepła dla miasta i rozbudowa istniejącej Elektrociepłowni,
- rozwój usług i rzemiosła,
- rozwój rolnictwa,
- kapitalne remonty budynków mieszkalnych oraz działalność służb miejskich.

Dokonywano systematycznie przeglądu inwestycji miejskich, które są realizowane na terenie miasta: Dom Spokojnej Starości, pawilon handlowy S-400, szkoła i przedszkole w osiedlu Nowa Wieś, osiedle Ceglana, inwestycje w Elektrociepłowni. W wyniku tych lustracji zgłoszono wnioski pod adresem władz miejskich i wojewódzkich.

Wiele uwagi w pracy Prezydium MRN poświęcano również sposobowi załatwiania skarg wpływających od Obywateli do Urzędu Miasta.

Miejska Rada Narodowa posiadała w swym składzie 5 Komisji problemowych.

Komisja Wychowania, Oświaty i Kultury

Przewodnicząca Komisji Stefania Studzińska

Komisja liczy 26 członków w tym 16 radnych i 10 członków Komisji spoza Rady.

Praca Komisji opierała się na rocznych planach pracy, w okresie kadencji odbyły się 44 posiedzenia. Na posiedzeniach rozpatrywane były najważniejsze zagadnienia dotyczące oświaty, kultury, kultury fizycznej i turystyki.

Jedną z ważnych form pracy Komisji było organizowanie posiedzeń w placówkach kultury i oświaty w celu bliższego zapoznania się z ich działalnością i występującymi trudnościami. I tak w ciągu kadencji Rady Komisja odbyła 2 posiedzenia w Spółdzielczym Domu Kultury, jedno w TKKF Anielin, 2 w MZKS Znicz, w ZHP, Miejskiej Bibliotece, Młodzieżowym Domu Kultury.

Corocznie dokonywano lustracji placówek szkolnych pod kątem przygotowania do rozpoczęcia roku szkolnego. Pozwoliło to między innymi na przyspieszenie prac remontowo-porządkowych, a tym samym właściwe przygotowanie do rozpoczęcia roku szkolnego. Istotną sprawą w działalności Komisji były starania w sprawie zabezpieczenia miejsc w przedszkolach dla wszystkich dzieci. Efektem tych działań było między innymi utworzenie dodatkowych oddziałów przedszkolnych w istniejących placówkach jak również zorganizowanie dodatkowych oddziałów przedszkolnych w lokalach Pruszkowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Komisja Zdrowia, Ochrony Środowiska i Spraw Socjalnych

Przewodnicząca Adela Rydel

Komisja liczy 25 członków w tym 16 radnych i 9 członków Komisji spoza Rady.

Komisja Zdrowia, Ochrony Środowiska i Spraw Socjalnych pracowała również na podstawie rocznych planów pracy, w których uwzględniano najistotniejsze zagadnienia służby zdrowia i opieki społecznej na terenie miasta.

Ogółem w ciągu kadencji odbyło się 31 posiedzeń Komisji. Organizowano posiedzenia Komisji wyjazdowe: w Specjalistycznym Psychiatrycznym Zespole Opieki Zdrowotnej, w Szpitalu Miejskim na Wrzesinie oraz 2-krotnie w oddziale wewnętrznym Szpitala na Woli w Warszawie.

Zajmowano się również ochroną środowiska, w tym celu dwukrotnie odbyto posiedzenia komisji na terenie Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji, gdzie zapoznano się z rozbudową oczyszczalni ścieków.

W ciągu minionej kadencji, Komisja wielokrotnie analizowała formy pomocy udzielanej ludziom starym, chorym i samotnym przez PKPS, ZOZ i inne organizacje do tego celu powołane.

Najważniejszym jednak zagadnieniem w pracy Komisji była budowa pawilonu szpitalnego. Członkowie Komisji dokonywali systematycznej kontroli realizacji tego zadania. Występowali z wnioskami do Prezydenta Miasta i Prezydium Rady w celu przyspieszenia budowy szpitala.

Komisja Zaopatrzenia, Produkcji Rolnej i Usług

Przewodniczący Henryk Kucharski

Komisja liczy 23 członków, w tym 15 radnych i 8 członków Komisji spoza Rady.

Komisja w ciągu kadencji odbyła 44 posiedzenia.

Praca tej Komisji Rady koncentrowała się przede wszystkim na poprawie zaopatrzenia mieszkańców miasta w artykuły spożywcze i przemysłowe oraz rozwój usług socjalno-bytowych. Wiele uwagi poświęcono również następującym zagadnieniom;

- realizacja inwestycji handlowych,
- zaopatrzenie miasta i załóg zakładów pracy w warzywa, ziemniaki /owoce na czas zimy,
- remonty placówek handlowych,
- skup surowców wtórnych,
- rozwój rolnictwa, itd.

Komisja Zaopatrzenia, Produkcji Rolnej i Usług dokonała około 60 kontroli w jednostkach handlu uspołecznionego i prywatnego oraz w zakładach przetwórstwa rolno-spożywczego, podejmowano wnioski zmierzające do poprawy stanu sanitarno-porządkowego tych placówek.

Komisja Przestrzegania Prawa i Porządku Publicznego

Przewodniczący Lech Paprzycki

Komisja liczy 18 członków, w tym 11 radnych i 7 członków Komisji spoza Rady.

W ciągu kadencji Komisja odbyła 35 posiedzeń.

Praca Komisji opierała się na rocznych planach pracy, w których uwzględniano następujące tematy:

- analiza skarg i wniosków Obywateli wpływających do Urzędu Miejskiego,
- działalność Stowarzyszeń,
- postępowanie mandatowe,
- zabezpieczenie przeciwpożarowe.

Najważniejszym zagadnieniem jakim zajmowała się Komisja była ocena pracy Kolegium d/s Wykroczeń przy Prezydencie Miasta. Tematyce tej poświęcano 2 posiedzenia Komisji w ciągu każdego roku.

W roku 1982 zapoznano się z informacjami Prezesa Sądu Rejonowego, Komendanta MO i Kierownika Wydziału Spraw Społeczno-Administracyjnych Urzędu Miejskiego dotyczących realizacji prawa stanu wojennego.

Analizowano również pracę Komisji d/s produktywizacji osób uchylających się od pracy oraz Komisji Odwoławczej d/s Pracy przy Prezydencie Miasta.

Komisja Rozwoju Gospodarczego i Gospodarki Miejskiej

Przewodniczący Komisji Janusz Grundwald

Komisja liczy 26 członków w tym 17 radnych i 9 członków Komisji spoza Rady.

Komisja w okresie kadencji odbyła 17 posiedzeń.

W planach pracy Komisji dominowały zagadnienia związane z realizacją planu i budżetu miasta.

* *
* *

Do prac w wyżej wymienionych Komisjach wybranych zostało 165 osób w tym 80 radnych i 85 członków Komisji spoza Rady.

W końcu kadencji Rady liczba członków Komisji spoza Rady uległa zmniejszeniu do 68. Na skutek nie uczestniczenia w pracach Komisji 17 członków zostało odwołanych z ich składów.

Wszystkie zagadnienia wnoszone pod obrady Sesji MRN i Prezydium były analizowane i opiniowane na posiedzeniach Komisji.

Działalność poszczególnych Komisji oceniana była conajmniej raz w roku na posiedzeniu Prezydium MRN.

Efekty działalności Komisji uzależnione były w znacznym stopniu od możliwości finansowych i wykonawczych jakimi dysponował Prezydent Miasta i jednostki podporządkowane. W ciągu kadencji Komisje zgłosiły około 250 wniosków, które zrealizowane zostały w 50%, ze względu na które wyżej mowa.

Niemniej wiele spraw nie wymagających zbyt wysokich nakładów finansowych zostało załatwionych jak np. organizacja dodatkowych oddziałów przedszkolnych, poprawa warunków lokalowych w szkole podstawowej nr 6 poprzez przeniesienie Liceum Medycznego, utworzenie Studium Nauczycielskiego, zmiana branż niektórych placówek handlowych itp.

W okresie kadencji Rady działały zespoły radnych w następujących zakładach pracy:

- 1) Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego
- 2) Zakłady 1 Maja,
- 3) Pruszkowskie Zakłady Materiałów Biurowych,
- 4) Centrum Badawczo-Konstrukcyjne Obrabiarek.

W wyniku przejścia w 1983 roku kilkunastu radnych na emeryturę, w 4 zakładach pracy zespoły radnych przestały istnieć. Miejska Rada Narodowa w ciągu kadencji współpracowała z 14 samorządami mieszkańc

KOMITET OBWODOWY NR 1	Przewodniczący	Gluszczyk Michał
KOMITET OBWODOWY NR 2	„	Chuotory Hipolita
KOMITET OBWODOWY NR 3	„	Poradowski Józef (obecnie Mędrek Wacław)

KOMITET OBWODOWY NR 4	Przewodniczący	Nowakowski Zbigniew
KOMITET OBWODOWY NR 5	“	Kamiński Marian
KOMITET OBWODOWY NR 6	“	Janowski Antoni
KOMITET OBWODOWY NR 7	“	Pietraszewski Jan
KOMITET OBWODOWY NR 8	„	Adamiak Andrzej
KOMITET OBWODOWY NR 9	„	Stańczyk Stanisław
KOMITET OBWODOWY NR 10	„	Domagała Józefa
KOMITET OBWODOWY NR 11	„	Adamaytys Antoni
KOMITET OBWODOWY NR 12	„	Garwacki Aleksander
RADA OSIEDLA ŚRÓDMIEŚCIE	„	Kerpet Krystyna
RADA OSIEDLA PARKOWA	„	Chojecka Łoś Helena

Organizowane były systematyczne spotkania Prezydiów Komitetów Obwodowych z Prezydium Rady i Prezydentem Miasta. Na spotkaniach tych omawiano zagadnienia realizacji inwestycji miejskich, gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, służby zdrowia i oświaty.

Czym zajmowały się i czym żyły na codzień Komitety Samorządu Mieszkańców w Pruszkowie, pewne pojęcie na ten temat może nam dać relacja przewodniczącego Komitetu Obwodowego nr 5 Ob. Mariana Kamińskiego p.t. „W starym Centrum Pruszkowa”..., dlatego uważaliśmy za stosowne włączyć ją do materiałów podsumowujących minioną kadencję MRN. A oto jej treść:

„Przed wojną i w pierwszych latach Polski Ludowej główne centrum Pruszkowa to była ulica Kościuszki i przyległe do niej arterie. W latach sześćdziesiątych, po wybudowaniu nowych dużych osiedli mieszkaniowych, nasze miasto ma nowe centrum czyli śródmieście. Znajduje się ono w rejonie Supersamu, przy ul. Wojska Polskiego róg Niepodległości. W wizji architektów, która powstała przed kilkunastu laty gdy Pruszków był jeszcze miastem powiatowym, tu miał powstać nowoczesny rynek oraz najważniejsze obiekty handlowe, usługowe i kulturalne (między innymi kino-teatr). Na realizację tych koncepcji nie ma w najbliższych latach realnych szans. Ulegnie też ona najprawdopodobniej pewnym zmianom, ale architekt miejski nie pozwala na powstanie w tym rejonie bloków mieszkaniowych, gdyż prędzej czy później miasto musi mieć takie centrum, odpowiednie do swej rangi, jako największego miasta przemysłowego, w pobliżu granic Warszawy.

W rejonie starego centrum Pruszkowa, czyli przedwojennego śródmieścia działa komitet osiedlowy nr 5. Największym problemem w jego działalności, z jakim od lat się boryka było systematyczne pogarszanie się warunków życia i mieszkania ludności. A trzeba wyjaśnić, że przy ul. Kościuszki, Różanej, Owocowej, Drzymały, Sztandaru Pracy, Parkowej, Sobieskiego, Poprzecznej i Radnych mieszkają najstarsi pruszkowiaczy. Wielu z nich urodziło się w naszym mieście i bacznie śledzi

jego rozwój. Zabudowa jest tu przeważnie przedwojenna i chociaż są to w większości domy z solidnej cegły, jednak czas robi swoje i ulegają one systematycznej dekapitalizacji.

Działacze komitetu osiedlowego nr 5 nie mogli się jednak pogodzić z takim stanem rzeczy i zrobili, zwłaszcza w ostatnich sześciu latach wiele, aby zmienić sytuację w tej dziedzinie. Nie ograniczali się oni tylko do pisania petycji pod adresem władz miasta i Rejonowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Mieszkaniowej, które ma pod swoją administracją budynki przeważnie duże, z wieloma lokatorami, ale najbardziej zniszczone. Potrafili oni, co jest niewątpliwie najważniejsze, przekonać i zachęcić mieszkańców tych ulic oraz zakłady pracy, znajdujące się na tym terenie do zwiększenia swego zaangażowania w różnego typu czynności społeczne i prace w celu poprawy warunków życia w tym rejonie miasta.

Nie przypadkowo Komitet Osiedlowy nr 5 zdobył w 1980 r. zaszczytne V miejsce w województwie stołecznym w konkursie „Samorząd w służbie mieszkańców”; Była to nagroda za konkretne efekty w działalności społecznej.

Największym sukcesem jest niewątpliwie instalacja w czynnie społecznym gazu ziemnego przez 120 rodzin z ulicy Kościuszki, Owocowej, Sobieskiego, Parkowej i Różanej. Był to olbrzymi wysiłek, zwłaszcza dla członków Zarządu Komitetu Osiedlowego i Komitetu Gazyfikacji ulic. Prace wstępne rozpoczęły się już w 1978 r. Zebrano wówczas, chodząc po wszystkich dosłownie mieszkaniach, podpisy chętnych uczestniczenia w tej inwestycji. Trzeba było poświęcić na ten cel wiele swego czasu wolnego po pracy zawodowej. Pomogli także w tej akcji młodszy i zdrowsi działacze emeryci, jak np. **Czesław Makowski**, **Czesław Biernat**, **Bolesław Paluchowski**, **Alicja Boruska**. Zmieniali się przewodniczący zarządu społecznego komitetu. Pierwszy z nich zmarł, drugi rozchorował się ciężko na serce, ale inż. **Andrzej Kobylecki**, kolejny trzeci przewodniczący, doprowadził wreszcie sprawę gazyfikacji ulic i budynków do właściwego stanu i zakończył w ciągu dwóch lat tę ważną inwestycję.

Wiele było przeszkód, zwłaszcza biurokratycznych kłopotów z projektantami, wykonawcą, geodetami, ale wszystkie pokonał upór i ambicja zakończenia sprawy gazyfikacji działacze obu zarządów.

Jeszcze w końcu listopada 1981 r., tuż przed nastaniem tęgich mrozów, trwały prace ziemne i instalacyjne na ulicy Kościuszki i róg Sobieskiego. Za łopaty i kilofy wzięli się obaj przewodniczący **Marian Kamiński** i **Andrzej Kobylecki**, a pomagała im dosłownie garstka ludzi, w tym 3 dzieci członków zarządu. Wykonawca, gdy zobaczył takich robotników po prostu zaczął się śmiać i nie chciał wierzyć, że potrafią oni w ciągu krótkiego listopadowego dnia przekopać 3 ważne przejścia, kując także twardy asfalt i jego podłoże na całej szerokości ulicy Kościuszki.

Zapadał już wczesny zmierzch, gdy wykop był jednak gotowy i moż-

na było kłaść rury. Trzeba je było następnie już po ciemku zasypywać, gdyż jedna z głównych arterii miasta musiała być przejezdna następnego dnia od wczesnego ranka.

Latem i jesienią następnego roku większość użytkowników tego czynu miała już gaz w swoich mieszkaniach. W ubiegłym roku instalowali sieć gazową w swoich domach ostatni opieszali, a komitet podsumował swoją pracę i dokonał niezbędnych rozliczeń z władzami miasta i uczestnikami czynu. Ponieważ wszystkie prace ziemne robili faktycznie sami mieszkańcy zaoszczędzono w ten sposób dużo pieniędzy. I każdy uczestnik tego czynu otrzymał nawet zwrot 2 tys. zł., czego się nikt faktycznie nie spodziewał. Pozostało jeszcze obecnie na koncie komitetu około 40 tys. zł., które przeznaczy się uchwałą komitetu osiedlowego na jakiś ważny cel społeczny.

Warto podać informację, że ogólny koszt inwestycji gazowej w ulicach bez przyłączy wyniósł około 1 mln zł w cenach z roku 1980. Czyn społeczny mieszkańców stanowi zgodnie z przepisami połowę tej sumy, a więc około 0,5 mln zł (w pieniądzach i w robociźnie).

W listopadzie 1983 r. powstał nowy komitet społeczny, zatwierdzony uchwałą prezydenta miasta z 9 stycznia br. Jest to komitet Budowy sieci Wodociągowej. Ten rejon miasta cierpi od lat na niedostatek wody, gdyż następuje stopniowe wysychanie istniejących studni. Ostatnie suche lata pogłębiły ten deficyt wody.

Przed około 5 laty Komitet Osiedlowy nawiązał współpracę ze Spółdzielnią Plastyk, przy ul. Parkowej 1. Prezes tej spółdzielni wyraził zgodę na zainstalowanie kranu ulicznego od hydroforu Plastyka. Kran ten przez kilka lat był na budynku przy ul. Poprzecznej w pobliżu ul. Parkowej i wielu mieszkańców z niego korzystało. W listopadzie ubiegłego roku obniżyło się jednak lustro wody w studni głębinowej spółdzielni i kran wyłączono. Obecnie „Plastyk” pogłębia studnię i przyrzekł po zakończeniu remontu ujęcia wody zainstalowanie znowu kranu dla mieszkańców.

Bardzo wiele udało się zrobić dla podniesienia czystości, stanu zieleni i porządku w tym rejonie miasta. Uporządkowany został park miejski przy ul. Kościuszki. Ma on wyasfaltowane uliczki, wydzielone rabaty kwiatowe, dostateczną liczbę koszy i ławek. Szkoda tylko, że te ostatnie nie są w najlepszym stanie, gdyż często dewastują je pijacy i różnego typu wandy. Stosunkowo rzadko patroluje w tym parku milicja, a jeszcze rzadziej reaguje na pijackie wybryki.

Pięknie i nowocześnie wyglądają tereny nadrzeczne. Były tu do niedawna zwykle śmietniska i rosło wiele chwastów. Obecnie jest to teren całkowicie zagospodarowany. Są zieleńce, drzewa, krzewy, a nawet jest skarpa z roślinami górskimi. Są także przy ul. Poprzecznej place zabaw dla dzieci, do gry w piłkę, ringo itp. Są piaskownice, bujawki, ale

także ostatnio zrujnowane, które wymagają remontu. Mogli by wiosną b.r. je przeprowadzić chociażby rzemieślnicy, których siedziba cechowa jest przy ul. Kościuszki.

Czteropiętrowy Dom Kultury Pedagoga wybudowany został także w czynie społecznym przy ul. Poprzecznej. Oddano go do użytku na początku bieżącej kadencji Rady Narodowej. Stanowi on piękny element architektoniczny, znajdujący się w pobliżu bardzo ruchliwej arterii komunikacyjnej do Warszawy i w przeciwnym kierunku do Grodziska Maz. W budynku tym jest wiele sal wykładowych, duża sala konferencyjna i wspaniała biblioteka o wielu działach naukowych.

W 1979 r. wybudowana została kładka dla pieszych ułatwiająca wejście na peron dworca PKP i na drugą stronę miasta do Żbikowa i Gąsina. Wyasfaltowane zostały w ostatnich latach chodniki na ul. Kościuszki i na Czarnej Drodze, aż do wiaduktu. Wybudowano kilka schodków, gdyż Czarna Droga znajduje się wyżej od sąsiadujących z nią domów i skwerków. Niestety nie są one w porę remontowane i obecnie nie spełniają swego przeznaczenia. Szkoda, że tak mało dbamy o to, aby co z takim trudem jest budowane nie ulegało zbyt szybko zniszczeniu. A zależy to przede wszystkim od samych mieszkańców, a nie tylko od władz miasta.

Komitet Osiedlowy nr 5 od wielu lat walczył z władzami miasta i dyrekcją Spółdzielni Spożywców „Społem” o zlikwidowanie zbyt dużej liczby punktów sprzedaży alkoholu. Tabuny, zwłaszcza przyjezdnych pijaków, okupowały stale ten rejon miasta, zaczepiając przechodniów, zanieczyszczając ulice, skwery i klatki schodowe oraz utrudniając mieszkańcom zakupy podstawowych artykułów spożywczych.

Najbardziej dokuczliwe było istnienie różna z piwem tuż koło dworca PKP na skwerku przy ul. Kościuszki. Trzeba było dosłownie setek papierków, dziesiątków narad i ustaleń z zainteresowanymi instytucjami, łącznie z prokuraturą rejonową, aby wreszcie zlikwidować tę legalną melinę pijacką. Zlikwidowano także sprzedaż wina w sklepie „Wedla” przy ul. Kościuszki naprzeciw Liceum Ogólnokształcącego, co było niezgodne z ustawą antyalkoholową. Długo trzeba było także walczyć, aby wyrugować sprzedaż polskiego wina tak zwanej alpagi, w Spółdzielczym Domu Handlowym i to nawet wbrew przepisom w godzinach rannych. Po prostu personel nie miał siły i chęci walczyć z pijakami.

Otoczenie SDH było także zaniedbane, schodki uszkodzone, grożące wypadkiem dla klientów. W końcu przy pomocy dzielnicowego, spowodowano dbałość o porządek na ulicy i wyremontowanie schodków.

Reasumując w minionej kadencji rady i samorządu zrobiono wiele aby mieszkańcom starego śródmieścia Pruszkowa żyło się lepiej. Ten rejon miasta zmienił się na korzyść. Udało się nawet wyremontować

i zmodernizować kilka budynków między innymi przy ul. Parkowej 10, 13 oraz przy ul. Kościuszki i Różanej. Do nowej lepszej siedziby przy ul. Sobieskiego 18 przeniósł się Związek Emerytów i Rencistów, który znajdował się przez wiele lat w zrujnowanym i zagrzybionym pomieszczeniu przy ul. Kościuszki 56.

Jednakże nadal jeszcze wiele budynków przy tych ulicach czeka na remont RPGM. Zwłaszcza balkony i elewacje są w opłakanym stanie i zagrażają nawet bezpieczeństwu przechodniów, zwłaszcza w dni szarugi i wichury. Jest to sprawa, oprócz instalacji sieci wodnej, najważniejsza do załatwienia w najbliższej kadencji rady narodowej”.